

HVER
FREDAG

MUSIKK-EKSTRA

Av STEIN ØSTBØ og
TROND SOLBERG (foto)

Peder Losnegård, alias LidoLido, er bare 19 år, men sjelden har en platedebutant fått så mye celeber ros.

Under Stargates Masterclass-seminar i New York sist vår var det nettopp LidoLido alle ville snakke med.

– Jeg fikk enormt mye god feedback fra Stargate-gutta og mange gode praktiske råd. Musikken min er tross alt lagd mer for et amerikansk marked enn et norsk, sier Losnegård til VG, og innrømmer at han jevnlig har kontakt med produsentstjernene i Stargate, Tor Erik Hermansen og Mikkel S. Eriksen.

– Jeg får kjefte av dem hver gang vi møtes fordi jeg ikke har sendt dem noen beats. Det er kanskje på tide å gjøre noe med det nå, smiler han.

Debutplate

For tre uker siden avsluttet han det direktesendte Spellemannshowet på NRK, en opptreden han også fikk mye positiv feedback på. I dag kommer endelig debutplaten, «Pretty Girls & Grey Sweaters».

– Det er definitivt et album som oppsummerer livet mitt frem til nå. Et fryktelig ærlig album, sier han.

For eksempel består låten «Chop It Up» kun av kjøkkenlyder, for det var der hans egen karriere startet – på kjøkkenet hvor han hamret på det han kunne finne av mors kjeler og kjøkkenredskaper.

– Som toåring fikk jeg et trommesett i plast som jeg brukte julen på å slå i hjel. Etter det var jeg helt sikker på at jeg kom til å bli trommeslager, det var en deilig følelse å være midt i musikken uten å måtte mestre akkorder, sier han.

Nesten alt selv

Likevel tok det ikke lang tid før multitalentet fra Haugesundsområdet mestret akkorder også. Ikke minst fikk han nye rytmer å elske via sin far som er gospelmusiker. I fjerde klasse dukket det opp en utvekslingsstudent fra Chicago på skolen. Han introduserte hiphop for unggutten. Paletten ble utvidet, og på debutten har han gjort så å si alt selv – skrevet, spilt og produsert. Ikke ulikt ett av hans store forbilder, Kanye West.

– Han inspirerer meg på veldig mange måter, og jeg tror vi er litt like også. Vi er begge kontrollfreaker, gjør det meste selv og har samtidig et lidenskapelig forhold til musikk. Da han dukket opp, var han så annerledes enn alt annet der ute, sier Peder Losnegård.

Stort sett bare skryt til LidoLido, men han ...

FÅR TYN av Stargate

OMTALT DEBUTANT: Peder Losnegård, alias LidoLido, møter de store forventningene rundt hans albumdebut med stor ro og selvtillit.

SVANAKTIG BRA: Kristine Øren, Marianne Kjærund og Elisabeth Berger oppfører seg som svaner, men er ikke akkurat av den romantiske sorten, skriver VGs anmelder. Foto: SVEINN FANNAR JÓHANNSSON

Dans

Henriette Pedersen

RIDING ROMANCE 1 – SWAN LAKE
Black Box Teater

Koreograf: Henriette Pedersen

Utøvere: Kristina Karåla Øren
Marianne Kjærund
Elisabeth Berger Breen

Lysdesign: Tilo Hahn

Musikalsk ansvarlig: Katrine Ganer Skaug

Svanesjøen i ny drakt

Koreografen Henriette Pedersen har vært aktiv i ti år, og er allerede i gang med sin andre trilogi.

Den første hadde tittelen «Animal Magnetism», mens med «Riding Romance» skal hun utforske romantikken. Først ut er det balletten «Svanesjøen» som vil bli fulgt opp av et maleri av Caspar David Friedrich for så å avsluttes med eventyret om Rødhette.

NÅR AVSLUTNINGSTONENE

til Tsjajkovskijs «Svanesjøen» strømmet ut starter Pedersen forestillingen. På scenegulvet ligger det en svart tyllhaug og en hvit haug med papir. Langsamt viser det seg at i den hvite er det liv, og ut av den stiger til slutt Kristine Øren. På scenen er også Marianne Kjærund og Elisabeth Berger. Det skal vise seg at de tre danserinnene agerer og oppfører seg som svaner, men disse er ikke akkurat av den romantiske sorten. De veser og skriker, og Pedersen må ha studert svaner meget nærgående da de store fuglenes fysiske kroppsspråk er lett å kjenne igjen. Hun bruker mye humor og skaper interessante konstallasjoner.

NÅR MUSIKKEN

som normalt brukes til bravurnumneret med de 32 fouettene fyller scenerommet står Øren og Berger og tømmer seg for de 2 literne med vann de nettopp har styrtet nedpå. Sjøen ble et faktum på scenen.

KJÆRSUND som den sorte svanen avleverer noen hjerteskjærende skrik og hun jager alt og alle. Det er ikke til å komme bort fra at etter hvert så lider både lydene og bevegelsene av gjentagelser. Det er lite utvikling i forestillingens dramaturgi selv om de arbeider seg gjennom akt etter akt. De tre utøverne skal ha for sin enormt sterke innlevelse med mye glimt i øyekroken, og de gir virkelig alt, men romantikken ble det ikke noe særlig igjen av. **FREDRIK RÜTTER**

ALBUM: HIP HOP

LidoLido

«Pretty Girls & Grey Sweaters»

(Universal)

Godgutt med solid grep.

Året var 2006 og 13 år gamle Peder Losnegård pushet beats til en haug tilfeldige hoder i Norges nettbaserte hip hop-miljø. Undertegne-

de inkludert. Trommene var spinkle, men arrangementene viste at denne lidotimestwo@hotmail.com hadde studiotekke og et musikalsk talent langt utover hva hans levealder skulle tilsa. Seks år etter har det ikke bleknet.

Et par mikstapes, noen tilegnede rapskills, et Stargate-kurs og en forrykende Spellemann-opptreden senere, debuterer LidoLido med et ufattelig vellydende og sofistisert stykke pop. Og hva høres

det ut som? Ren glede.

Lido er ingen tøffing. Det vet han godt, men både sjarm og finesse kommer frem i linjer som «Probably had another verse I could've reused/But all the previous girls were just previews» og litt mer nerdete «You just follow the guide, so you'll be hollow inside until you swallow your pride». Pent!

Den sitcom-aktige munterheten er gjennomgående i den as-

sorterte produksjonen og det er sjelden godt når rap låter for rent - lyden er som Labbetuss' rulleblad. Men Lido fyller rommet med store trommer, eventyrlige arrangementer, og nok varme og lekenskap til at dette blir en aldeles herlig dose av mors favorittantidepressiva.

BESTE LÅT: «Hold My Hand»

SANDEEP SINGH